
10 jaar geleden

10 jaar geleden.....

Op 1 juli 2013 werd de parochie H.Lambertus Linden na **450 jaar zelfstandigheid** door de bisschop toegevoegd aan de nieuwe parochie

H. Martinus Cuijk. Zoals bekend was dat niet onze keuze en wat we voorzagen gebeurde: om wat we waardevol vonden te kunnen behouden waren we vooral op onszelf aangewezen en het duurde niet lang of we moesten alles inzetten om onze kerk langer te kunnen behouden.

Zoals dat vaker gaat bij fusies: de ‘cultuurverschillen’ waren zo groot dat er geen echt vruchtbare samenwerking tot stand is gekomen.

We hebben van beide kanten geprobeerd het polarisatiespook buiten de deur te houden, maar hadden het gevoel dat de scheidingsmuren bleven staan, overigens met de toevoeging dat we onze eigenheid mochten en konden bewaren zonder dat ons veel in de weg werd gelegd.

Ook het door de paus ingezette synodale proces, dat ook op plaatselijk niveau zou moeten plaatsvinden, heeft nog weinig concreets opgeleverd. Uiteindelijk is er tot nu toe nauwelijks sprake van een gemeenschappelijke visie. Wel is geconstateerd dat het eerste beleidsplan van de nieuwe parochie aan herziening toe is en dat we betrokken zullen worden bij het nieuwe. Dat daar alle aanleiding toe is, hoeft nauwelijks enig betoog.

De geloofsgemeenschap Linden heeft in de afgelopen 10 jaar met onze voorgangersgroep een eigen liturgische koers gevolgd en de verschillen met de liturgie van de eucharistievieringen zijn eigenlijk alleen maar manifester geworden. Dat heeft er volgens ons wel toe geleid dat de geloofsgemeenschap Linden aantrekkingskracht heeft behouden. De bezoekers vanuit de gehele regio hebben er voor gezorgd dat het kerkbezoek in Linden constant is, een opmerkelijk gegeven in deze tijd. Net als het feit dat Rond de Lindense Toren nog steeds een functie heeft en inmiddels ook een groot aantal ‘digitale abonnees’ heeft.

Dat we met enige trots en tevredenheid terug kunnen kijken op de eerste 10 jaar geloofsgemeenschap Linden

-in feite zijn we in inhoudelijke zin zelfstandig gebleven-

betekent niet dat er geen zorgen zijn naar de toekomst.

Op de eerste plaats moeten we constateren dat het instituut RK-Kerk enorm aan betekenis (relevantie) heeft ingeboet en nauwelijks meer leeft. Dat imago is voor elke vrijwilliger belastend en demotiverend.

Desondanks kunnen we zeggen dat de Lindense geloofsgemeenschap vitaliteit heeft weten te behouden. Maar ook de kern van de Lindense geloofsgemeenschap is vergrijsd en dat heeft met name flinke consequenties voor de groep van voorgangers en vrijwilligers.

We geven het voorlopig nog niet op maar we kijken wel met zorg naar de toekomst. Als we op de langere termijn een plek van waarde willen behouden dan vraagt dat – denken we – nieuwe wegen en andere initiatieven. We willen daar in het najaar graag langer bij stilstaan.

Er zullen immers altijd vragen zijn waarover we elkaar iets kunnen vertellen. Of zoals in de inleiding gezegd: ons leven is ons te lief en te belangrijk om daar geen ‘beschouwing’ aan te wijden en daar moet tijd voor worden in geruimd.

De Contactgroep

Een vooruitziende blik?

Op zondag 23 juni 2013 (een week eerder dus) ging Cor Maas voor in onze zondagviering. Zijn overweging was toen actueel en sprak mensen aan:

“Als iemand achter Mij aan wil komen, laat hij dan met zichzelf breken,

dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven om Mij verliest, die zal het redden”, zegt Jezus.

Het zijn zware woorden, die de evangelist Jezus laat spreken. In de tijd dat dit evangelie geschreven werd, was het ook letterlijk levensgevaarlijk om aanhanger van Jezus te zijn. De volgelingen van Jezus ontkenden de goddelijke status van de keizer en werden mede daardoor vervolgd. Maar het zijn tegelijkertijd ook woorden van troost. We zouden vrij vertaald kunnen zeggen: “Juist als je jezelf overstijgt, dan zul je, als mens, je leven kunnen redden”. Het is dus ook een opdracht voor ons.

Maar wat moet je dan doen om volgeling van Jezus te zijn? Zijn boodschap is in verschillende tijden en concilies namelijk ook op veel verschillende manieren, in regels, wetten en voorschriften uitgelegd.

Nu zijn regels en afspraken altijd nodig, maar soms lijkt het echter alsof voor de een aantal bisschoppen van de kerk, de regels die op een bepaalde tijd zijn ontstaan, op zich een heilig doel zijn geworden.

Daarbij lijkt de macht om de regels te handhaven belangrijker dan de vraag naar de betekenis van de inhoud van de boodschap.

Alle gelovigen, dus ook de bisschoppen zouden zich regelmatig de vraag moeten stellen: hoe verhoudt zich wat wij doen tot de boodschap van Jezus zelf?

Die vraag is nodig want, met verwijzing naar Jezus worden helaas nog steeds mensen gediscrimineerd, buitengesloten of als zondig beschouwd! De boodschap van Jezus goed begrijpen is dus blijkbaar moeilijk zelfs tussen christenen onderling. *Een nieuw wereldwijd concilie of pastoraal beraad met ook gewone gelovigen zou welkom zijn.* En dan vanuit inhoud van de slechts! twee kerngeboden die Jezus ons geeft: Hou van God met heel je hart en van de naaste als jezelf.”

Het duurde tot 2022 voordat er op aandringen van Paus Franciscus een synode kwam. Zal gaan blijken dat er geluisterd wordt?